

melfer derved paa en heldig Maade ere rettede. Derved er, blandt andet, ogsaa særligt at tage Hensyn til, hvad der er blevet udhævet af en æret Landsstingsmand: at et Lyende straffes for at forlade sin Tjeneste i Utide med 3 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Saa ubetinget som dette foreskrives i Lovgivningen, er det almindelig erkendt for at være en altfor haard Straf. Iøvrigt forholder det sig ikke ganske saaledes, som man skulde troe efter den ærede Landsstingsmands Foredrag, at dette er fastsat i Lovgivningen som Minimum af Straf; men det er den absolute Straf, den kan hverken være større eller mindre.

Jeg har yttret den samme Tvivl, som den ærede Landsstingsmand for Følster (Stampe) om at denne nye Lov ikke vilde føre til en forbedret Tilstand, medmindre den modtog adskillige Forandringer, som synes at maatte blive af større Omfang, end at de kunne ventes at blive tilvejebragte ved en Række af forskellige Ændringsforslag, som kunne fremkomme her i Thinget, og ved de Beslutninger, som i den Anledning maatte blive tagne. Naar det med Hensyn til den Tanke, som er bleven yttret om, at det for kraftigen at haandhave god Orden og gjensidig Pligtopfyldelse mellem Huusbond og Lyende vilde være hensigtsmæssigt, at der var et andet og bedre Tilsyn med Lyendet, end der for Tiden findes, saa troer jeg paa ingen Maade, at det, forsaavidt man vil finde den Tanke grundet, vilde være hensigtsmæssigt blot at give Antydninger deraf i Loven og sige, at der derom skulde udkomme en nærmere Bestemmelse. Jeg troer, at hele denne Tanke først maatte meget bearbejdes, saaledes, at man maatte først komme til et Resultat. Man kan ikke bygge sin Mening om Udfæstets enkelte Lovbestemmelse paa Forudsætningen af, at en rigtig og billig Anvendelse af samme paa de foresaldende Stridigheder mellem Huusbond og Lyende, vil end mere betrygges ved en ny Indretning, saalænge man ikke veed, om den kan blive tilvejebragt. Det er ogsaa meget betænkeligt i en Lov at give Løfte om en tilkommende Lovbestemmelse, uden at man i Forveien har forvisset sig om, at en saadan Lovbestemmelse paa hensigtsmæssig Maade kan gennemføres. Jeg har derfor troet, at, naar en saadan Indretning

skulde gennemføres, maatte denne Tanke nærmere gennemarbejdes, og det er et af de Punkter, hvorom jeg troer, det vilde være gavnligt, at man raadførte sig med nogle, om end ikke med alle, Communalbestyrelser, navnlig med Amtsråad, i de forskjellige Dele af Landet.

Justitsministeren: Der er yttret, at det kunde være gavnligt, om der blev dannet en Autoritet, udvalgt af Kommunen, som skulde behandle Lyendesager enten til Mægling eller maaskee endogsaa til Paaskjendelse, og ligeledes har man meent, at mulig en Antydning desangaaende kunde optages i en af Lovens Paragraffer. Dette Sidste maa jeg af de samme Grunde, som den sidste ærede Taler anførte, ganske fraraade. Det forekommer ogsaa mig, at man paa ingen Maade kan antyde, at en saadan Indretning skal finde Sted, førend man er vis paa, om den kan dannes. Hvad det Første angaaer, da nærer jeg virkelig Tvivl om, at det kan lade sig gøre paa en hensigtsmæssig Maade at danne en saadan Autoritet.

Da Ingen videre ønskede Ordet, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Affstemning og vedtoges eensstemmig med 36 Stemmer.

Formanden: Efter Sagens Beskaffenhed og paa Grund af de Ytringer, som af enkelte Medlemmer af Udvalget ere fremsatte med Hensyn til Dusket om en Conference med Justitsministeren, skal jeg ikke for Dieblikket indskalde Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling, men maa forbeholde mig til en senere Tid at gjøre det.

Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer Forslag til Lov angaaende Soldbesgunstigelser med Hensyn til Vand og Gasledninger samt andre store Anlæg for Kommunernes Regning. Det er til 3die Behandling*) Sagen foretages. Der er ikke fremkommet noget Æn-

*) Sagens tidligere Behandlinger findes Spalte 1038—1045 (1ste Beh.) og 1074—1090 (2den Beh.)